ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

18. března 2010 *

Ve věci T-189/08,

Forum 187 ASBL, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupené A. Suttonem a G. Forwood, barristers,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem a C. Urraca Caviedesem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2008/283/ES ze dne 13. listopadu 2007 o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí 2003/757/ES (Úř. věst. 2008, L 90, s. 7), v rozsahu, v němž neposkytuje výhledová přiměřená přechodná období koordinačním

* Jednací jazyk: angličtina.

centrům dotčeným rozsudkem Soudního dvora ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise (C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Papasavvas (zpravodaj) a A. Dittrich, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. července 2009,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Belgický daňový režim koordinačních center odchylující se od obecného práva je upraven v královské vyhlášce č. 187 ze dne 30. prosince 1982 o zřízení koordinačních center (*Moniteur belge* ze dne 13. ledna 1983, s. 502), ve znění několika následných doplňků a změn.

2 Využití tohoto režimu je podmíněno předchozím individuálním schválením koordinačního centra královskou vyhláškou. Aby mohlo být schváleno, musí být centrum součástí skupiny nadnárodního charakteru s kapitálem a rezervami, jejichž výše se rovná nebo přesahuje jednu miliardu belgických franků (BEF), jejíž roční konsolidovaný obrat se rovná nebo přesahuje deset miliard belgických franků. Pouze některé přípravné, pomocné nebo centralizační činnosti jsou povoleny a podniky z finančního sektoru jsou vyloučeny z možnosti tento režim využívat. Centra musí v Belgii zaměstnat nejméně deset osob na plný úvazek během prvních dvou let své činnosti.

3 Platnost schválení centra je deset let a lze jej opětovně udělit na stejně dlouhé období.

4 Daňový režim koordinačních center byl Komisí Evropských společenství přezkoumán během jeho zavedení. Komise měla zejména v rozhodnutích sdělených formou dopisů ze dne 16. května 1984 a 9. března 1987 v podstatě za to, že takový režim založený na systému paušálního určení příjmů koordinačních center nepředstavoval podporu.

5 Poté, co Komise dne 11. listopadu 1998 přijala sdělení o uplatňování pravidel o státních podporách na opatření související s přímým zdaněním podniků (Úř. věst. C 384, s. 3), provedla obecný přezkum daňových právních předpisů členských států ve světle pravidel o státních podporách.

6 V tomto rámci Komise dne 12. února 1999 požádala belgické orgány o poskytnutí určitých informací týkajících se zejména režimu koordinačních center. Tyto odpověděly v březnu 1999.

7 V červenci 2000 služby Komise informovaly uvedené orgány, že se zdá, že tento režim představuje státní podporu. Za účelem zahájení postupu spolupráce v souladu s čl. 17 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), služby Komise vyzvaly belgické orgány k předložení svého vyjádření ve lhůtě jednoho měsíce.

8 Dne 11. července 2001 přijala Komise na základě čl. 88 odst. 1 ES čtyři návrhy vhodných opatření, zejména ve vztahu k režimu koordinačních center. Navrhla belgickým orgánům, aby souhlasily s přijetím určitých změn tohoto režimu s tím, že na přechodnou dobu do 31. prosince 2005 mohou centra schválená před přijetím těchto opatření nadále využívat dřívější režim.

9 Jelikož belgické orgány nepřijaly navrhovaná vhodná opatření, zahájila Komise v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení č. 659/1999 formální vyšetřovací řízení rozhodnutím oznámeným dopisem ze dne 27. února 2002 (Úř. věst. C 147, s. 2). Vyzvala Belgické království k podání připomínek a předložení jakýchkoli informací potřebných pro posouzení dotčeného opatření. Rovněž vyzvala tento členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby podaly připomínky a poskytly veškeré poznatky potřebné pro určení, zda u osob využívajících dotčený režim existovalo legitimní očekávání týkající se stanovení přechodných opatření.

10 Žalobce podal dne 13. září 2002 žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení (věc T-276/02).

11 Na základě formálního vyšetřovacího řízení přijala Komise dne 17. února 2003 rozhodnutí 2003/757/ES o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 282, s. 25, dále jen „rozhodnutí z roku 2003“).

12 Podle článků 1 a 2 rozhodnutí z roku 2003:

„*Článek 1*

Stávající platný daňový režim v Belgii ve prospěch koordinačních center schválených na základě královské vyhlášky č. 187 je režimem státních podpor neslučitelným se společným trhem.

Článek 2

Belgie musí zrušit režim podpor uvedený v článku 1 nebo jej upravit tak, aby byl slučitelný se společným trhem.

Od data oznámení tohoto rozhodnutí již nelze přiznat novým příjemcům prospěch z tohoto režimu nebo jeho součástí ani ho nelze prodloužit obnovením stávajících schválení.

Pokud jde o centra již schválená před 31. prosincem 2000, účinky režimu lze ponechat v platnosti až do uplynutí platnosti individuálního schválení platného v okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí, a nejpozději do 31. prosince 2010. V souladu s druhým pododstavcem v případě obnovení schválení před tímto datem nelze přiznat, ani dočasně, prospěch z režimu, jenž je předmětem tohoto rozhodnutí." (*neoficiální překlad*)

13 Od 6. března 2003 se Belgické království obracelo jak na Komisi, tak i na Radu a žádalo po nich, aby „bylo učiněno vše pro to, aby existence koordinačních center, u nichž platnost jejich schválení uplyn[ula] po 17. únoru 2003, byla prodloužena do 31. prosince 2005“. Tato žádost byla znovu zaslána dne 20. března a 26. května 2003 na základě čl. 88 odst. 2 třetího pododstavce ES.

14 Ve dnech 25. a 28. dubna 2003 podali Belgické království a žalobce, sdružení Forum 187 sdružující koordinační centra, žaloby s cílem částečně či zcela odložit vykonatelnost a zrušit rozhodnutí z roku 2003 (věci C-182/03 a T-140/03, později C-217/03; věci C-182/03 R a T-140/03 R, později C-217/03 R).

15 Usnesením ze dne 2. června 2003, Forum 187 v. Komise (T-276/02, Recueil s. II-2075) odmítl Soud žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení jako nepřípustnou.

16 Usnesením ze dne 26. června 2003, Belgie a Forum 187 v. Komise (C-182/03 R a C-217/03 R, Recueil, s. I-6887, dále jen „usnesení Forum 187“) nařídil předseda Soudního dvora odklad vykonatelnosti rozhodnutí z roku 2003, jelikož jím bylo Belgickému království zakázáno obnovovat schválení koordinačních center platná v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí.

17 Belgické orgány tak, jak je k tomu oprávnilo usnesení Forum 187, obnovily schválení koordinačních center, jejichž platnost uplynula mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005. S výjimkou čtyř center, na něž se vztahovalo obnovení na dobu neurčitou, byla všechna tato schválení obnovena na období do 31. prosince 2005.

18 Rozhodnutím Rady 2003/531/ES ze dne 16. července 2003 o poskytnutí podpory belgickou vládou ve prospěch určitých koordinačních center usazených v Belgii (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 184, s. 17), přijatým na základě čl. 88 odst. 2 ES, byla za slučitelnou se společným trhem prohlášena „podpora, kterou Belgie zamýšl[ela] poskytovat do 31. prosince 2005 podnikům, jež byly ke 31. prosinci 2000 schváleny jako koordinační centra na základě královské vyhlášky č. 187 […] a u kterých platnost jejich schválení uplyne mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005". Dne 24. září 2003 podala Komise žalobu na neplatnost proti tomuto rozhodnutí (věc C-399/03).

19 Dne 22. června 2006 Soudní dvůr částečně zrušil rozhodnutí z roku 2003 v rozsahu, v němž nestanovilo přechodná opatření ve vztahu ke koordinačním centrům, u kterých byla žádost o obnovení schválení v okamžiku oznámení uvedeného rozhodnutí vyřizována nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s tímto oznámením nebo krátce po něm (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479, dále jen „rozsudek Forum 187"). Téhož dne Soudní dvůr svým rozsudkem Komise v. Rada (C-399/03, Sb. rozh. s. I-5629) rovněž zrušil rozhodnutí 2003/531.

20 Komise dopisem ze dne 4. července 2006 požádala belgické orgány, aby jí poskytly ve lhůtě 20 pracovních dnů některé informace s cílem stanovit důsledky rozsudku Forum 187.

21 Belgické království dne 27. prosince 2006 přijalo zákon týkající se různých ustanovení (*Moniteur belge* ze dne 28. prosince 2006, s. 75266, dále jen „zákon z roku 2006") umožňující prodloužit až do 31. prosince 2010 platnost schválení všech koordinačních center, která to požadovala, popřípadě i se zpětným účinkem. Kromě center, u kterých platnost schválení byla v návaznosti na usnesení Forum 187 obnovena mezi 17. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, zákon z roku 2006 stanovil, že této možnosti prodloužení mohou využít též centra, u kterých platnost schválení uplyne mezi 1. lednem 2006 a 31. prosincem 2010, jakož i rovněž blíže neupřesněný počet center, u kterých platnost schválení uplynula nejpozději 31. prosince 2005, ale která k uvedenému dni nepodala žádost o obnovení. Tento zákon nebyl Komisi oznámen podle

čl. 88 odst. 3 ES, ale jeho nabytí účinnosti bylo podmíněno potvrzením Komise o tom, že vůči němu nemá námitek.

22 V návaznosti na několik upomínek a výměnu dopisů s Komisí poskytly belgické orgány dne 16. ledna 2007 informace požadované Komisí dne 4. července 2006. Doplňující upřesnění poskytly v dopisech ze dne 8. a 16. února 2007. Mimoto ve dnech 5. a 15. února a 5. března 2007 proběhly mezi Komisí a uvedenými orgány tři schůzky.

23 Dopisem ze dne 21. března 2007 informovala Komise belgické orgány o svém rozhodnutí rozšířit formální vyšetřovací řízení zahájené dne 27. února 2002 týkající se režimu koordinačních center. Toto rozhodnutí, jakož i vyzvání zúčastněných stran, aby předložily své připomínky ke vhodným přechodným opatřením, která měla Komise na základě rozsudku Forum 187 stanovit, bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 16. května 2007 (Úř. věst. C 110, s. 20).

24 Komise přijala na základě tohoto formálního vyšetřovacího řízení dne 13. listopadu 2007 rozhodnutí 2008/283/ES o režimu podpor zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí z roku 2003 (Úř. věst. 2008, L 90, s. 7, dále jen „napadené rozhodnutí“).

25 Napadené rozhodnutí mění zaprvé článek 2 rozhodnutí z roku 2003 tak, že koordinační centra, jejichž žádost o obnovení platnosti schválení byla vyřizována v okamžiku oznámení rozhodnutí z roku 2003 nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm, tzn. mezi 18. únorem 2003 a 31. prosincem 2005, mohou nadále využívat dotčeného režimu do 31. prosince 2005 a že obnovení platnosti jejich schválení se povoluje do téhož data. Dále, co se týče čtyř center, u kterých platnost jejich schválení byla obnovena na dobu neurčitou v návaznosti na usnesení Forum 187, napadené rozhodnutí uvádí, že tisková zpráva Komise ze dne 16. července 2003 mohla vyvolat legitimní

očekávání těchto center v tom, že se na tato centra mohl vztahovat dotčený režim do dne vydání rozsudku Soudního dvora ve věci samé. Vzhledem k tomu, že byl tento rozsudek vydán dne 22. června 2006 a s ohledem na daňovou povahu opatření, rozšiřuje napadené rozhodnutí prospěch vyplývající z legitimního očekávání na tato koordinační centra, aby mohla mít prospěch z dotčeného režimu do konce běžného zdanitelného období, které probíhá v době vydání rozsudku. Konečně napadené rozhodnutí prohlašuje zákon z roku 2006 neslučitelným se společným trhem v rozsahu, v němž směřuje k prodloužení režimu koordinačních center po 31. prosinci 2005.

26 Článek 1 napadeného rozhodnutí zní takto:

„Do článku 2 rozhodnutí [z roku 2003] se vkládá toto znění:

‚Koordinační centra, jejichž žádost o obnovení platnosti schválení je vyřizována v okamžiku oznámení tohoto rozhodnutí nebo u kterých platnost jejich schválení uplyne současně s oznámením tohoto rozhodnutí nebo krátce po něm, tzn. mezi dnem tohoto oznámení a 31. prosincem 2005, mohou nadále využívat režimu pro koordinační centra do 31. prosince 2005. Obnovení platnosti schválení uvedených koordinačních center se povoluje nejdéle do 31. prosince 2005.‘ “

27 Podle článku 2 napadeného rozhodnutí:

„Čtyři koordinační centra usazená v Belgii, u kterých platnost schválení byla obnovena na dobu neurčitou na základě usnesení [Forum 187], mohou využívat režimu pro koordinační centra do konce běžného zdaňovacího období probíhajícího ke dni 22. června 2006.“

28 Článek 3 napadeného rozhodnutí stanoví:

„Zákon [z roku] 2006 je neslučitelný se společným trhem v tom rozsahu, v jakém se má na základě jeho ustanovení prostřednictvím nových rozhodnutí o obnovení platnosti schválení prodloužit režim pro koordinační centra na období přesahující 31. prosinec 2005.

Komise tedy vyzývá Belgii, aby neuváděla v účinnost předmětná ustanovení zákona [z roku] 2006."

29 Co se týče článku 4 napadeného rozhodnutí, zní takto:

„Článek 1 se použije od 18. února 2003."

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

30 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 22. května 2008 podal žalobce projednávanou žalobu.

31 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (osmý senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího

řádu Soudu položil žalobci písemně otázku a vyzval ho, aby na ni na jednání odpověděl, a požádal ho, aby předložil dokument, který ve stanovené lhůtě předložil.

32 Dopisem ze dne 1. července 2009 předložila Komise vyjádření týkající se zprávy z jednání, dopis, který jí zaslalo koordinační centrum dne 27. ledna 2009, jakož i své poznámky v tomto ohledu. Dne 3. července 2009 předseda osmého senátu Soudu rozhodl o založení těchto dokumentů do spisu a vyzval žalobce, aby se k nim na jednání vyjádřil.

33 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 6. července 2009.

34 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž neposkytuje výhledová přiměřená přechodná období koordinačním centrům dotčeným rozsudkem Forum 187;

– přijal všechna nezbytná opatření;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

35 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

36 Komise, aniž by vznesla formální námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu Soudu, tvrdí, že žaloba je nepřípustná. Přípustnost projednávané žaloby je tedy třeba přezkoumat.

Argumenty účastníků řízení

37 Komise zaprvé tvrdí, že žalobce neprokázal, že je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčen. Neprokázal totiž, že se nachází v jedné ze tří situací, v nichž je podle judikatury žaloba podaná sdružením přípustná.

38 Co se zaprvé týče situace, kdy je sdružení individualizováno z důvodu dotčení svých vlastních zájmů, tvrzení Forum 187, že jednalo na svůj účet, je pouhým tvrzením

a nezakládá se na žádné skutečnosti, která by prokazovala, že jeho vlastní zájmy jsou dotčeny.

39 Co se zadruhé týče situace, kdy právní předpis přiznává sdružení práva procesní povahy, účast Forum 187 ve vyšetřovacím řízení nemůže v souladu s judikaturou postačovat k tomu, aby bylo aktivně legitimováno.

40 Co se zatřetí týče situace, kdy sdružení zastupuje zájmy žalobců, kteří jsou aktivně legitimováni, Komise nejprve zpochybňuje, že je žaloba sdružení Forum 187 přípustná z důvodu, že o žalobě podané ve věci C-217/03 bylo rozhodnuto jako o přípustné, jelikož přípustnost žaloby musí být posuzována na základě okolností platných v okamžiku, kdy je žaloba podána, a nikoliv na základě totožnosti žalobce. To je každopádně nemožné, pokud je žalobce, jako v projednávaném případě, sdružením, neboť sdružení může změnit své složení. V tomto ohledu prokura připojená k žalobě nedokládá tvrzení, že členové žalobce ho za tímto účelem formálně zmocnili, ani neprokazuje, že žalobce zastupuje centra dotčená napadeným rozhodnutím.

41 Krom toho Komise konstatuje, že žádný důkaz nedokládá tvrzení, že žalobce zastupuje centra, která získala prodloužení platnosti svých schválení na dobu neurčitou, ani neprokazuje, že zastupuje centra, která mohou být bezprostředně a osobně dotčená napadeným rozhodnutím.

42 Co se v tomto ohledu týče důkazů předložených žalobcem ve stadiu repliky, Komise, jež se opírá o čl. 48 odst. 1 jednacího řádu, zaprvé tvrdí, že jsou nepřípustné z důvodu, že žalobce neuvedl důvody jejich opožděného předložení. Toto opožděné předložení ostatně nelze odůvodnit. Dále, i kdyby tyto důkazy byly přípustné, Komise poukazuje na to, že není prokázáno, v čem je oněch deset center, jejichž zmocnění žalobce

předkládá, napadeným rozhodnutím dotčeno. Tabulka uvedená v příloze k jeho replice totiž skrývá jména center, u nichž je daňová situace pokládána za prokázanou a v předložených daňových výměrech jsou jména center zakryta. Neexistuje tudíž žádná souvislost mezi centry, jejichž jménem žalobce podle svého tvrzení jedná, a jím předloženými daňovými výměry, jež mají prokazovat jejich zájem na zachování dotčeného režimu. Nic přitom neumožňuje skrývat informace týkající se hlavních účastníků sporu, zejména ohledně přípustnosti. Konečně, vzhledem k tomu, že přípustnost musí být posuzována ke dni podání žaloby a že většina předložených výměrů byla vydána po tomto datu, nemohou být tyto výměry vzaty v úvahu.

43 Zadruhé se Komise domnívá, že i kdyby jeho členové byli napadeným rozhodnutím dotčeni, žalobce neprokázal, že mají právní zájem na zrušení tohoto rozhodnutí. Stát se členem žalujícího sdružení totiž neznamená existenci právního zájmu na obnovení možnosti požívat dotčeného režimu. Kdyby tak při zahájení řízení, které vedlo k rozhodnutí z roku 2003, měla všechna koordinační centra právní zájem na zachování uvedeného režimu, nyní by tomu tak již nebylo, jak ostatně žalobce uznal. V tomto ohledu Komise uvádí, že od daňového roku 2006 mají všechny belgické podniky, včetně koordinačních center, možnost zvolit si režim srážky pomyslných úroků (dále jen „RSPÚ“), zavedený zákonem ze dne 22. června 2005, jímž se zavádí sleva na dani pro rizikový kapitál (*Moniteur belge* ze dne 30. června 2005, s. 30077). Žalobce ostatně sám uznal, že režim upravený v královské vyhlášce č. 187 je někdy méně výhodný než RSPÚ, a v říjnu 2006 tvrdil, že některá centra preferují posledně uvedený režim. Za těchto podmínek se Komise domnívá, že i kdyby – ačkoli tomu tak není – žalobce počítal mezi své členy centra, jejichž právo na využívání přechodného období je dotčeno napadeným rozhodnutím, nemají tato centra nutně právní zájem na jeho napadení, jelikož jeho zrušení nutně nezlepšuje jejich právní situaci.

44 Komise ve své duplice dodává, že skutečnost, že centra obdržela daňové výměry pro rok 2006, neumožňuje prokázat právní zájem na podání žaloby. RSPÚ totiž není úplným osvobozením od daně, takže skutečnost, že je daň splatná pro rok 2006 (nebo později pro rok 2007), nedokazuje, že se centra nacházejí v méně příznivé situaci v rámci RSPÚ než v rámci režimu koordinačních center. Co se týče centra, jehož platnost schválení byla obnovena na dobu neurčitou, Komise má za to, že ho není třeba

brát v úvahu při zkoumání přípustnosti žaloby vzhledem k tomu, že nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by bylo napadeným rozhodnutím dotčeno. Sloupce tabulky uvedené v příloze k replice týkající se dodatečné daně, která musela být zaplacena z důvodu napadeného rozhodnutí, jsou totiž prázdné a žádný daňový výměr, který se ho týká, není zahrnut mezi výměry předložené žalobcem.

45 Krom toho se Komise domnívá, že postavení žalobce s ohledem na belgické právo činí žalobu bezpředmětnou. I když je totiž usnesení Forum 187 oprávnilo, aniž by jim ukládalo povinnost, obnovit platnost schválení některých center do vydání rozsudku ve věci samé, belgické orgány je s výjimkou čtyř z nich obnovily do konce roku 2005. Žádné z center zastoupených žalobcem přitom nepožádalo o obnovení platnosti svého schválení před jejím uplynutím, třebaže rozsudek Forum 187 ještě nebyl vydán. V tomto ohledu Komise poukazuje na to, že žádný důkaz nedokládá tvrzení, že obnovení platnosti schválení se zpětnou účinností je praxí připuštěnou v Belgii. Mimoto na rozdíl od tvrzení žalobce ztratila centra své postavení nikoliv z důvodu napadeného rozhodnutí, nýbrž z důvodu uplynutí platnosti jejich schválení podle belgického práva na konci roku 2005.

46 Co se týče otázky, zda má žalobce právní zájem na podání žaloby z důvodu, že napadené rozhodnutí zakazuje obnovení platnosti schválení, Komise uvádí, že žádná skutečnost uplatněná v replice neumožňuje takový právní zájem prokázat.

47 Komise uvádí, že její postoj je podpořen přijetím královské vyhlášky dne 19. prosince 2008, kterou se mění daňové právní předpisy týkající se přirážky v případě nezaplacení zálohy na daň nebo zaplacení nedostatečné zálohy na daň některými koordinačními centry (*Moniteur belge* ze dne 30. prosince 2008, s. 68976), kterou belgické orgány zrušily přirážky, které měly být po centrech požadovány z důvodu opožděného zaplacení daně pro daňové roky 2007 a 2008. I když tak belgické orgány ve svých připomínkách předložených v odpovědi na rozhodnutí o rozšíření formálního vyšetřovacího

řízení žádaly o delší přechodné období (viz bod 23 výše), tento postoj již nezastávaly po vydání napadeného rozhodnutí, takže jejich předchozí postoj neumožňuje odůvodnit právní zájem žalobce na podání žaloby.

48 Zatřetí Komise ve své duplice uvádí, že na rozdíl od situace existující v rámci žaloby proti rozhodnutí z roku 2003, napadené rozhodnutí nezkracuje platnost schválení center, které bylo obnoveno do konce roku 2005, a nelze jej považovat za rozhodnutí, které zklamalo očekávání v obnovení, jelikož takové očekávání nemohlo existovat. Komise se tudíž domnívá, že žalobce ve skutečnosti požaduje náhradu škody z důvodu odmítnutí schválit novou podporu, jíž by chtěli jeho členové požívat, avšak na kterou nemají nárok. Žaloba je v tomto rozsahu rovněž nepřípustná.

49 Začtvrté, i kdyby důkazy předložené ve stadiu repliky byly přípustné a dostatečné k prokázání aktivní legitimace žalobce, Komise uvádí, že žaloba by byla přípustná pouze v rozsahu, v němž se týká nanejvýš deseti center, ve vztahu k nimž byly důkazy předloženy.

50 Úvodem žalobce připomíná, že je neziskovým sdružením založeným podle belgického práva, jehož cílem je podle jeho stanov podporovat národní a mezinárodní zájmy koordinačních center zřízených na základě královské vyhlášky č. 187. V projednávaném případě jedná jak na svůj účet, tak na účet svých členů, kteří ho formálně zmocnili. V tomto ohledu ve své replice upřesňuje, že byl deseti ze svých členů zmocněn, aby je zastupoval v rámci projednávané žaloby, a předkládá zejména tabulku obsahující informace týkající se jejich situace, zmocnění těchto center, která ho opravňují k podání žaloby, jakož i daňové výměry a opravné daňové výměry, které jim byly zaslány. Žalobce rovněž zdůrazňuje, že jeho členové předložili belgickým orgánům žádosti o obnovení platnosti jejich schválení a že jeden z nich získal od uvedených orgánů obnovení na dobu neurčitou.

51 Žalobce dále tvrdí, že deset koordinačních center, která zastupuje, je napadeným rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeno a mají právní zájem na jeho zpochybnění, v důsledku čehož je jeho žaloba přípustná. V tomto ohledu upřesňuje, že na rozdíl od toho, co uvádí Komise, netvrdí, že přípustnost shledaná v rozsudku Forum 187 odůvodňuje přípustnost projednávané žaloby. Opírá se nicméně o úvahy v uvedeném rozsudku co se týče kritérií přípustnosti žaloby na neplatnost podané sdružením.

52 Co se zaprvé týče bezprostředního a osobního dotčení, žalobce zaprvé zdůrazňuje, že centra, které zastupuje, jsou bezprostředně dotčena. Z důvodu použití napadeného rozhodnutí tato centra již nemohla mít prospěch z režimu koordinačních center jak od 31. prosince 2005, tak od 31. prosince 2006. Mimoto jsou tato centra konfrontována, s výjimkou centra, které získalo obnovení na dobu neurčitou, s daňovými výměry pro roky 2006 a 2007 (viz bod 54 níže). Zadruhé jsou tato centra osobně dotčena, jelikož tvoří součást omezeného okruhu hospodářských subjektů a jsou členy skupiny osob, jež byly nebo mohly být známy v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí v závislosti na kriteriích vlastních členům této skupiny. Tato centra, a tím i žalobce, který je dle svých stanov pověřen hájit jejich zájmy, jsou tedy aktivně legitimováni. Co se týče tvrzení týkajících se skutečnosti, že jeho členové nebyli napadeným rozhodnutím nepříznivě dotčeni, jakož i tvrzení týkajících se jeho složení, žalobce je odmítá a odvolává se na tabulku připojenou ke své replice, která obsahuje informace, jež jsou relevantní pro každé z center, které zastupuje.

53 Co se zadruhé týče jeho právního zájmu na podání žaloby a právního zájmu jeho členů, žalobce zaprvé tvrdí, že vyjádření Komise týkající se jiných belgických právních předpisů, než královské vyhlášky č. 187, jsou irelevantní, neboť projednávaná věc se týká pouze legality napadeného rozhodnutí a uvedená královská vyhláška je jediným relevantním belgickým právním předpisem v projednávaném případě. Není tudíž třeba provádět srovnávací posouzení této královské vyhlášky a RSPÚ. Zaujetí postoje evokovaného Komisí (viz bod 43 výše) mimoto není v projednávaném případě relevantní, jelikož zvýhodnění vyplývající z RSPÚ a z režimu koordinačních center se podle jednotlivých center liší a projednávaná věc se každopádně týká pouze legality retroaktivních přechodných období stanovených Komisí. Konečně žádné z center,

které žalobce zastupuje, se nevzdalo postavení koordinačního centra pro rok 2006 ve prospěch RSPÚ a pouze jediné centrum se ho vzdalo počínaje rokem 2007. Stejně tak žádné z center, jehož schválení bylo platné po dni vydání napadeného rozhodnutí, tedy dne 13. listopadu 2007, si nezvolilo RSPÚ.

54 Zadruhé rozhodnutí belgických orgánů provést napadené rozhodnutí a vybrat daně pro roky 2006 a 2007 dokazuje finanční a právní zájem dotčených deseti center. S výjimkou centra, které získalo obnovení na dobu neurčitou, obdržela tato centra žádosti belgických orgánů směřující k zaplacení se zpětnou účinností doplatků daně z důvodu ztráty svého postavení koordinačního centra. Některá centra tak obdržela opravné daňové výměry, přičemž po většině z nich následovaly daňové výměry upřesňující částku, která má být vybrána. Celková dlužná částka činí více než 40 milionů eur. Co se týče centra, které získalo obnovení na dobu neurčitou, jeho zájmem je zamezit vybrání daní pro rok 2007 se zpětnou účinností.

55 Zatřetí žalobce tvrdí, že skutečnost, že belgické orgány přiznaly obnovení centrům dotčeným rozsudkem Forum 187, s výjimkou čtyř z nich, jen do 31. prosince 2005, se nedotýká způsobilosti dotyčných center požívat dotyčného režimu po tomto datu, a to do konce výhledového přiměřeného přechodného období. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, je královská vyhláška č. 187 nadále právním základem schválení. Mimoto ani belgické orgány, ani centra nesouhlasily s tím, že by platnost těchto center nemusela být obnovena na přiměřené období po 31. prosinci 2005.

56 Co se v tomto ohledu týče skutečnosti, že belgické orgány v letech 2001 a 2002 uvedly, že dotčený režim po roce 2005 neprodlouží, žalobce uvádí, že vývoj po rozhodnutí

z roku 2003 přiměl uvedené orgány k hledání alternativy k tomuto režimu a ke stanovení přiměřeného přechodného období pro centra, která byla nepříznivě dotčena rozhodnutím z roku 2003 a na něž se vztahovalo usnesení Forum 187.

57 Belgické orgány dále přiznaly prospěch z dotčeného režimu centrům, u kterých platnost schválení uplynula před 31. prosincem 2005. Tyto orgány naopak požádaly Komisi, aby stanovila výhledové přechodné období. Ostatně v návaznosti na rozsudek Forum 187 byla možnost center dotčených tímto rozsudkem získat obnovení do roku 2010 s účinkem k 1. lednu 2006 zmíněna v dopise zaslaném žalobci belgickým ministrem financí v červenci 2006. Navíc opravné daňové výměry zaslané centrům ukazují, že nemožnost přiznat jim obnovení platnosti jejich schválení po 31. prosinci 2005 vyplývá výlučně z napadeného rozhodnutí, a nikoliv z rozhodnutí belgických orgánů, které předcházelo uvedenému rozhodnutí. Tyto orgány ostatně vyhlásily, aniž by ho provedly, zákon z roku 2006, který prodlužuje přechodné období do roku 2010. Krom toho v dopise ze dne 14. srpna 2007 poskytla belgická daňová správa některým centrům lhůtu k podání jejich daňového přiznání pro rok 2007 z důvodu nejistoty týkající se data uplynutí jejich statusu. Tato lhůta byla s ohledem na napadené rozhodnutí prodloužena dne 21. listopadu 2007.

Závěry Tribunálu

58 Je třeba připomenout, že žaloby podané sdruženími, jako je Forum 187 pověřené ochranou kolektivních zájmů koordinačních center usazených v Belgii, jsou podle judikatury přípustné ve třech situacích, a to zastupují-li sdružení zájmy podniků, které jsou samy aktivně legitimovány, nebo jsou-li individualizována z důvodu dotčení vlastních zájmů jakožto sdružení zejména proto, že jejich postavení vyjednavače bylo dotčeno aktem, jehož zrušení se domáhají, nebo také přiznává-li jim výslovně právní

předpis řadu oprávnění procesního charakteru (usnesení Soudu ze dne 30. září 1997, Federolio v. Komise, T-122/96, Recueil, s. II-1559, bod 60; ze dne 10. prosince 2004, EFfCI v. Parlament a Rada, T-196/03, Sb. rozh. s. II-4263, bod 42, a ze dne 28. června 2005, FederDoc a další v. Komise, T-170/04, Sb. rozh. s. II-2503, bod 49; viz v tomto smyslu rovněž rozsudek Forum 187, bod 56 a citovaná judikatura).

59 V projednávaném případě je třeba nejprve poukázat na to, že žalobce uvedl, že jedná jak na svůj účet, tak na účet svých členů, kteří ho zmocnili k podání projednávané žaloby. Komise nicméně poukázala na to, že žalobce nepředložil žádný důkaz o tom, že by jeho vlastní zájmy byly dotčeny.

60 Dále je třeba konstatovat, že žádný právní předpis nepřiznává žalobci oprávnění procesního charakteru, přičemž se žalobce ostatně žádného nedovolává.

61 Je tedy třeba ověřit, zda jsou koordinační centra, která žalobce zastupuje, nebo některá z nich aktivně legitimována. Tribunál považuje za účelné přezkoumat zaprvé argumentaci Komise, podle které tato centra nemají právní zájem na podání žaloby.

62 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze v případě, že žalobce má zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení napadeného aktu může vyvolat právní následky, a tak žaloba může ve svém výsledku přinést prospěch straně, která ji podala (viz usnesení Soudu ze dne 30. dubna 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg v. Komise, T-387/04, Sb. rozh. s. II-1195, bod 96 a citovaná judikatura).

63 Právní zájem na podání žaloby musí být vzniklý a trvající (rozsudek Soudu ze dne 17. září 1992, NBV a NVB v. Komise, T-138/89, Recueil, s. II-2181, bod 33) a musí být posouzen ke dni podání žaloby (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. prosince 1963, Forges de Clabecq v. Vysoký úřad, 14/63, Recueil, s. 719, 748, a rozsudek Soudu ze dne 24. dubna 2001, Torre a další v. Komise, T-159/98, Recueil FP, s. I–A-83 a II-395, bod 28). Právní zájem na podání žaloby musí však existovat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nebylo vydáno rozhodnutí ve věci samé (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 2007, Wunenburger v. Komise, C-362/05 P, Sb. rozh. s. I-4333, bod 42 a citovaná judikatura).

64 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že žalobce ve své žalobě nepředložil žádný konkrétní údaj o centrech, která v rámci projednávané žaloby zastupuje. Ve stadiu repliky předložil prokury, které mu udělilo deset z jeho členů za účelem podání projednávané žaloby. Žalobce předložil rovněž tabulku popisující situaci jeho členů, aniž by uvedl jejich jména, z níž vyplývá zejména to, že z deseti členů, které zastupuje, pouze člen s číslem 35 v tabulce uvedené v příloze k replice (dále jen „centrum č. 35“) získal obnovení platnosti svého schválení na dobu neurčitou, přičemž dalších devět center získalo obnovení do 31. prosince 2005. Mimoto předložil daňové výměry a opravné daňové výměry zaslané belgickou daňovou správou některým ze členů, které v projednávaném případě zastupuje.

65 Je třeba bez dalšího uvést, že Komise, jež se opírá o čl. 48 odst. 1 jednacího řádu, neprávem tvrdí, že důkazy předložené žalobcem ve stadiu repliky jsou nepřípustné z důvodu, že žalobce neuvedl důvody jejich opožděného předložení. Podle tohoto ustanovení totiž účastníci řízení mohou v replice a duplice navrhnout na podporu své argumentace důkazy, avšak pak musejí odůvodnit prodlení v předložení svých důkazů. Protidůkazy a rozšíření původních důkazních návrhů v důsledku protidůkazu protistrany v její žalobní odpovědi nejsou nicméně podle judikatury dotčeny pravidlem prekluze stanoveným v čl. 48 odst. 1 jednacího řádu. Toto ustanovení se totiž týká nových důkazů a musí být vykládáno ve světle čl. 66 odst. 2 uvedeného řádu, který výslovně stanoví, že mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit

původní důkazní návrhy (viz rozsudek Soudu ze dne 12. září 2007, Komise v. Trends, T-448/04, Sb. rozh. s. II-23, bod 52 a citovaná judikatura).

66 V projednávaném případě je třeba mít za to, že důkazy poskytnuté žalobcem v jeho replice jsou rozšířením původních důkazních návrhů uvedených v jeho žalobě a směřují k zodpovězení argumentů týkajících se nepřípustnosti žaloby uplatněných Komisí v její žalobní odpovědi. Pravidlo prekluze stanovené v čl. 48 odst. 1 jednacího řádu se tudíž na ně nepoužije, takže dotčené důkazy jsou přípustné.

67 Je rovněž třeba poznamenat, že v odpovědi na žádost Tribunálu žalobce uvedl, jakým číslům uvedeným v prvním sloupci tabulky v příloze k replice odpovídá deset center, která hodlá v projednávaném případě zastupovat.

68 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba přezkoumat právní zájem na podání žaloby oněch deseti center, které žalobce hodlá v projednávaném případě zastupovat.

69 Co se zaprvé týče centra č. 35, je třeba konstatovat, že žalobce ve své replice předložil dokument, kterým toto centrum potvrzuje, že žalobce zmocnilo za účelem domáhání se zrušení napadeného rozhodnutí. Nicméně je nutno konstatovat, že tento dokument je datován dnem 31. října 2008, tedy více než pět měsíců po podání žaloby. Žádný jiný důkaz, který by umožňoval prokázat, že v den podání žaloby centrum č. 35 zmocnilo žalobce k podání žaloby v projednávaném případě, nebyl předložen. Když byla žalobci tato otázka při jednání položena, uvedl, že centrum č. 35 hlasovalo pro podání žaloby na zasedání. Žádný zápis z uvedeného zasedání však do spisu založen nebyl a žalobce ostatně ani nenavrhl tak učinit později na jednání. Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že žalobce nemůže být považován za osobu, která

podala projednávanou žalobu jménem centra č. 35, a tudíž za osobu zastupující jeho zájmy v projednávaném případě. Situaci tohoto centra tedy nelze vzít v úvahu pro účely zkoumání přípustnosti projednávané žaloby. Je ostatně třeba uvést, že v dopise zaslaném Komisi dne 27. ledna 2009 (viz bod 32 výše) centrum č. 35 tvrdí, aniž by se kdy odkazovalo na projednávanou žalobu, že napadené rozhodnutí se ho nedotýká.

70 Co se zadruhé týče dalších devíti center, je nejprve třeba konstatovat, že žalobce platně zmocnila před podáním projednávané žaloby.

71 Dále je třeba poukázat na to, že v souladu s článkem 1 napadeného rozhodnutí, který mění článek 2 rozhodnutí z roku 2003, požívají tato centra režimu koordinačních center do 31. prosince 2005.

72 Krom toho musí být zdůrazněno, že v návaznosti na usnesení Forum 187 belgické orgány obnovily platnost schválení těchto center na období do 31. prosince 2005 a že bez ohledu na jejich žádosti u belgických orgánů nezískala tato centra prodloužení platnosti svých schválení na období od 1. ledna 2006 do 31. prosince 2010.

73 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že skutečnost, že schválení dotčených devíti center bylo omezeno na 31. prosinec 2005, byla rozhodnuta samotnými belgickými orgány, aniž by k tomu byly povinny. Usnesení Forum 187 totiž odložilo vykonatelnost rozhodnutí z roku 2003 v rozsahu, v němž zakazovalo obnovování platnosti schválení koordinačních center, aniž by stanovilo jiné časové omezení pro trvání těchto obnovení než omezení stanovené v rozsudku Soudního dvora ve věci samé. Jak ostatně uznal žalobce na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu, belgické orgány mohly obnovit platnost schválení dotčených devíti center na dobu neurčitou, jak tomu bylo

ostatně v případě čtyř center, bez ohledu na skutečnost, že toto obnovení nemohlo v souladu s usnesením Forum 187 vytvářet účinky po rozsudku Forum 187.

74 Z výše uvedeného vyplývá, že od 31. prosince 2005 již nemá dotčených devět center platná schválení s ohledem na belgické právo, a tudíž již platně nepožívá daňového režimu koordinačních center.

75 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že těchto devět center se nemůže domáhat uplatnění přechodného období ve smyslu rozsudku Forum 187, které by končilo po dni stanoveném v napadeném rozhodnutí, a sice po 31. prosinci 2005.

76 Samotným cílem přechodného období je zajistit přechod mezi dvěma situacemi, a sice v projednávaném případě mezi situací, v níž mají dotčená centra prospěch z daňového režimu koordinačních center, a situací, v níž ho již nemají. Z rozsudku Forum 187 (bod 163) tak vyplývá, že centrům dotčeným uvedeným rozsudkem, mezi něž dotčených devět center patří, muselo být poskytnuto přiměřené přechodné období, aby se mohla přizpůsobit důsledkům vyplývajícím z rozhodnutí z roku 2003.

77 Přitom vzhledem k tomu, že od 31. prosince 2005 dotčených devět center již nemá prospěch z daňového režimu koordinačních center, jakékoliv období následující po tomto datu, během něhož by tato centra měla prospěch z dotčeného režimu, by nemohlo být považováno za období, jehož cílem je umožnit jim přizpůsobit se, jelikož se již nacházejí v této nové situaci. V důsledku toho v případě, že by projednávané žalobě bylo vyhověno, dotčeným devíti centrům by nemohlo být se zpětnou účinností

poskytnuto přechodné období následující po 31. prosinci 2005, jelikož toto období by bylo bezpředmětné.

78 Nemožnost mít prospěch, i se zpětnou účinností, z delšího přechodného období v případě, že centra již nemají platné schválení, ostatně vyplývá z usnesení Forum 187. V rámci návrhu na odklad vykonatelnosti rozhodnutí z roku 2003, které zakazovalo obnovení platnosti schválení některých center, měl totiž předseda Soudního dvora za to, že kdyby navrhovanému odkladu vykonatelnosti nebylo vyhověno, rozhodnutí ve věci samé ve prospěch žalobců by bylo, co se týče přechodného režimu, do velké míry neúčinné, jelikož případná finanční opatření se nejeví vhodnými pro obnovení se zpětnou účinností stability právního rámce použitelného na koordinační centra (usnesení Forum 187, bod 146).

79 Z výše uvedeného vyplývá že s ohledem na předmět žaloby, který směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nestanoví přiměřené přechodné období, neskýtá zrušení uvedeného rozhodnutí z tohoto důvodu devíti centrům žádný prospěch.

80 Žádný z argumentů uplatněných žalobcem neumožňuje výše uvedené úvahy zpochybnit.

81 Co se týče argumentace vycházející v podstatě z toho, že centra mohou požívat daňového režimu koordinačních center po 31. prosinci 2005, jelikož královská vyhláška č. 187 je nadále právním základem schválení (viz body 55 až 57 výše), z judikatury sice vyplývá, že v případě, že nelze vyloučit, že kdyby bylo jeho žalobě vyhověno, mohl by žalobce uplatnit některé nároky u vnitrostátních orgánů nebo přinejmenším u nich nechat přezkoumat svou žádost, je odůvodněn právní zájem na podání žaloby

(viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 22. listopadu 2001, Mitteldeutsche Erdöl--Raffinerie v. Komise, T-9/98, Recueil, s. II-3367, body 34 a 38, a ze dne 12. září 2007, Koninklijke Friesland Foods v. Komise, T-348/03, Sb. rozh. s. II-101, bod 72).

82 Je nicméně nejprve třeba konstatovat, že i kdyby bylo v projednávaném případě žalobě vyhověno, centra zastoupená žalobcem by neměla žádný nárok uplatnitelný u belgických orgánů, který by se konkrétně týkal přechodného období, jehož požívají, které je předmětem projednávaného sporu. Jak totiž z výše uvedeného vyplývá, belgické orgány by nemohly – za předpokladu, že by to měly v úmyslu – a to ani se zpětnou účinností, prodloužit těmto centrům přechodné období, které jim bylo poskytnuto, jelikož tato centra již nemají prospěch z daňového režimu koordinačních center. Žalobce se tedy neprávem domnívá, že skutečností, že belgické orgány obnovily platnost schválení dotčených center pouze do 31. prosince 2005, není dotčena jejich způsobilost požívat daňového režimu koordinačních center po tomto datu. Dále je třeba uvést, že ustanovení rozhodnutí z roku 2003, která kvalifikují uvedený režim podpor jako neslučitelný se společným trhem a která ukládají belgickým orgánům zrušit ho nebo změnit ho tak, aby byl slučitelný se společným trhem, nebyla Soudním dvorem v rozsudku Forum 187 zrušena. Tato ustanovení tudíž vytvářejí své účinky od přijetí rozhodnutí z roku 2003, takže belgické orgány nemohou obnovit platnost schválení dotčených center pouze na základě královské vyhlášky č. 187. V případě zrušení napadeného rozhodnutí by bylo ostatně třeba nového rozhodnutí Komise za účelem stanovení nového přechodného období, které by se vztahovalo na centra, jelikož Tribunálu v rámci žaloby na neplatnost nepřísluší nahrazovat napadené rozhodnutí jiným rozhodnutím nebo provádět změnu napadeného rozhodnutí (usnesení Soudního dvora ze dne 11. května 2000, Deutsche Post v. IECC a Komise, C-428/98 P, Recueil, s. I-3061, bod 28, a rozsudek Soudu ze dne 26. září 2002, Sgaravatti Mediterranea v. Komise, T-199/99, Recueil, s. II-3731, bod 141).

83 Za těchto podmínek je nutno konstatovat jednak to, že dotčená centra nemohou opírat svůj zájem na podání žaloby o použití královské vyhlášky č. 187 po 31. prosinci 2005, a jednak to, že skutečnost, že belgické orgány nevyloučily možnost přiznat jim

prospěch z dotčeného režimu po tomto datu nebo že měly za to, že tato centra z něho mohla mít prospěch, není relevantní.

84 Ve zbývající části je třeba připomenout, že se žalobce nemůže dovolávat budoucích a nejistých situací za účelem odůvodnění svého zájmu navrhovat zrušení napadeného aktu (viz rozsudek Soudu ze dne 14. dubna 2005, Sniace v. Komise, T-141/03, Sb. rozh. s. II-1197, bod 26 a citovaná judikatura). Je přitom nutno uvést, že bez ohledu na výše uvedené úvahy neumožňuje žádný důkaz předložený žalobcem nesporně prokázat, že v případě zrušení napadeného rozhodnutí by belgické orgány prodloužily se zpětnou účinností platnost schválení dotčených center po 31. prosinci 2005 na základě královské vyhlášky č. 187. Opravné daňové výměry zaslané belgickými daňovými úřady koordinačním centrům, předložené žalobcem v jeho replice, ve skutečnosti prokazují opak.

85 Co se týče zákona z roku 2006, je třeba poukázat na to, že nemůže každopádně odůvodnit právní zájem na podání žaloby dotčených devíti center. Ustanovení tohoto zákona týkající se daňového režimu koordinačních center totiž nenabyla účinnosti. Jejich datum nabytí účinnosti mělo být stanoveno v souladu s jeho článkem 298 královskou vyhláškou projednávanou Radou ministrů, která nebyla přijata. Jak vyplývá z bodu 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, belgické orgány toto nabytí účinnosti podmínily potvrzením Komise o tom, že vůči němu nebude mít námitek. Napadené rozhodnutí přitom ve svém článku 3 stanoví, že zákon z roku 2006 je neslučitelný se společným trhem v rozsahu, v jakém se má na základě jeho ustanovení prostřednictvím nových rozhodnutí o obnovení platnosti schválení prodloužit režim pro koordinační centra na období přesahující 31. prosinec 2005. V tomto ohledu je třeba uvést, že, jak vyplývá z šestého bodu odůvodnění královské vyhlášky ze dne 19. prosince 2008, belgické orgány „přijaly [napadené] rozhodnutí neuvést [zákon z roku 2006] v účinnost“ v rozsahu, v němž se týká režimu koordinačních center, a informovaly o tom dotyčné daňové poplatníky. Z toho plyne, že belgické orgány nezamýšlejí uvést

tento zákon v účinnost. Je ostatně třeba uvést, že žalobce výslovně nezpochybňuje napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká zákona z roku 2006.

86 Konečně je třeba odmítnout argument žalobce, že právní zájem center na podání žaloby je prokázán rozhodnutím belgických orgánů provést napadené rozhodnutí a vybrat daně pro roky 2006 a 2007 (viz bod 54 výše). Jelikož totiž tato centra již nemají podle belgického práva platný nárok na schválení nezbytné pro to, aby se na ně od 31. prosince 2005 vztahoval daňový režim upravený v královské vyhlášce č. 187, musela od tohoto data odvádět daň vyplývající z uplatnění obecného režimu nebo případně RSPÚ, pokud si ho zvolila. Tato situace zaprvé vyplývá, jak již bylo uvedeno, z rozhodnutí belgických orgánů omezit platnost jejich schválení do 31. prosince 2005, a nikoliv z napadeného rozhodnutí. Dotčená centra se nyní za účelem odůvodnění právního zájmu na podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí nemohou opírat o skutečnost, že se nedomnívala, že musela odvádět daň vyplývající z obecného režimu, nýbrž o to, že odvedla daň vyplývající z režimu koordinačních center, na který neměla s ohledem na belgické právo nárok.

87 Z výše uvedeného vyplývá, že devět center, jejichž zájmy žalobce v projednávaném případě platně zastupuje, nemůže uplatňovat právní zájem na podání žaloby, a tudíž se nemůže domáhat zrušení napadeného rozhodnutí.

88 Z toho plyne, že se žalobce nenachází v jedné ze situací, která umožňuje v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 58 výše prohlásit žalobu sdružení za přípustnou.

89 Projednávaná žaloba musí být tedy odmítnuta jako nepřípustná.

K nákladům řízení

90 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.

2) Sdružení Forum 187 ASBL se ukládá náhrada nákladů řízení.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. března 2010.

Podpisy.